

ଭଗିନୀ ନିବେଦିତାଙ୍କ 150 ତମ ଜନ୍ମନ୍ତୀ ଉତ୍ସବ ପାଳନ ଅବସରରେ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅଭିଭାଷଣ

Posted On: 28 OCT 2017 9:21PM by PIB Bhubaneswar

1. ଭଗିନୀ ନିବେଦିତାଙ୍କ 150ତମ ଜନ୍ମନ୍ତୀ ପାଳନ ଉତ୍ସବରେ ଆଜି ଏଠାରେ ଉପସ୍ଥିତ ହୋଇ ମୁଁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଖୁସି । ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଭାବେ ଦାୟିତ୍ୱ ଗ୍ରହଣ କରିବା ପରେ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନକୁ ଏହା ମୋର ପ୍ରଥମ ଆଗମନ । କିନ୍ତୁ ମିଶନ ଓ ଏହାର କାର୍ଯ୍ୟ ସହ ମୁଁ ଡେଇଁ ଦିନରୁ ସୁପରିଚିତ । ଏଠାକୁ ପୂର୍ବରୁ ମୁଁ ଅନେକ ଥର ଆସିଛି । ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ଭାବେ ରାମକୃଷ୍ଣ ପରମହଂସ ଏବଂ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ନୀତି ଆଦର୍ଶ ଶିକ୍ଷା ସହ ମୁଁ ସୁପରିଚିତ । ସେମାନଙ୍କ ପ୍ରେରଣାରେ ହିଁ ମୁଁ କୋଲକାତାର ଦକ୍ଷିଣେଶ୍ୱର ମନ୍ଦିର ଓ ବେଲୁର ମଠ ପରିଦର୍ଶନ କରିଛି । ତେଣୁ ବହୁ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଆଜି ମୁଁ ମୋର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କ ଗହଣରେ ଉପସ୍ଥିତ ରହିଛି ବୋଲି ଅନୁଭବ କରୁଛି ।

2. ଆମର ଆଧୁନିକ ଜାତୀୟ ଚେତନାକୁ ଉଦ୍ରେକ କରିଥିବା ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ଅନ୍ୟତମ । ସେ ଭାରତୀୟ ମୂଲ୍ୟବୋଧର ପୁନରାବିଷ୍କାର କରିଥିବେ ପୁଣି ତାହା କେବଳ ଭାରତ ପାଇଁ ନୁହେଁ, ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱପାଇଁ । ତେଣୁ 1893 ମସିହାରେ ଚିକାଗୋଠାରେ ଆୟୋଜିତ ବିଶ୍ୱ ଧର୍ମ ସମ୍ମିଳନୀରେ ସେ ହିଁ ଥିଲେ ସଂସ୍କୃତିର ବାସ୍ତବ ରାଷ୍ଟ୍ରରୂପ ଓ ବାଣ୍ଟିବହ ।

3. ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ଜଣେ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଅଥବା ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁଙ୍କ ଠାରୁ ଡେଇଁ ଅଧିକ କିଛି ଥିଲେ । ସେ ଥିଲେ ଅନୁଷ୍ଠାନ ନିର୍ମାତା ଓ ରାଷ୍ଟ୍ର ନିର୍ମାତା । କିଛି ଦିନ ତଳେ ବେଙ୍ଗାଳୁରୁଠାରେ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନର ବୈଜ୍ଞାନିକମାନଙ୍କ ସହ ମୁଁ ଭାବ ବିନିମୟ କରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଥିଲି । ମୁଁ ଜାଣିବାକୁ ପାଇଲି ଯେ ଆମେରିକାକୁ ଗୋଟିଏ ଜାହାଜରେ ଯାତ୍ରା କରିବା ବେଳେ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ଏବଂ ଜାମସେଦଜୀ ଟାଟାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ହୋଇଥିବା ବର୍ତ୍ତୁଳାପରୁ ହିଁ ଆଇଆଇଏସସି ଜନ୍ମ ନେଇଥିଲା ।

4. ସ୍ୱାମୀଜୀ ବିଶ୍ୱ ଧର୍ମ ମହାସଭାରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଯାଉଥାନ୍ତି ଏବଂ ଜାମସେଦଜୀ ଟାଟା ଆମେରିକା ଯାଉଥାନ୍ତି କିଛି ପ୍ରଯୁକ୍ତିବିଦ୍ୟା ବିଶାରଦଙ୍କ ସନ୍ଧାନରେ, ଯିଏ ତାଙ୍କୁ ଭାରତରେ ଗୋଟିଏ ଲକ୍ଷ୍ମୀତ କାରଖାନା ବସାଇବା ଦିଗରେ ଦିଗଦର୍ଶନ ପ୍ରଦାନ କରିପାରିବେ । ଯାହାକି ତାଙ୍କ ସାରା ଜୀବନର ସ୍ୱପ୍ନ ସାକାର କରିବା ସହ ଆମ ଦେଶକୁ ଶିଳ୍ପ ଦିଗରେ ଆଗକୁ ଅଗ୍ରସର କରାଇପାରିବ । ଉଭୟ ଏକ ଆଧୁନିକ ଓ ନୂତନ ଭାରତର ସ୍ୱପ୍ନ ନେଇ ଯାତ୍ରା କରୁଥାନ୍ତି । ସେଇ ଜାହାଜ ଭିତରେ ପରସ୍ପରଙ୍କର ପରିଚୟ ହେଲା । କଥାବାର୍ତ୍ତା ବେଳେ, ସ୍ୱାମୀଜୀ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଲେ ଜାମସେଦଜୀ ଭାରତରେ ଏକ ଅତ୍ୟାଧୁନିକ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଗବେଷଣା ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ସ୍ଥାପନ କରନ୍ତୁ । ଏପରିକି ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଆମେରିକା ଯିବାବେଳେ ତାଙ୍କ ମନ ନିଜ ଦେଶମାତୃକା ଏବଂ ଏହାର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଭବିଷ୍ୟତ ପାଇଁ ବ୍ୟାକୁଳ ଥିଲା ।

୫. ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଠାରେ ଉଭୟ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ଆଦର୍ଶ ଓ ବାସ୍ତବ ଚିନ୍ତନର ଅପୂର୍ବ ସମନ୍ୱୟ ଘଟିଥିଲା । ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନରେ ଏହା ନିଜ୍ଜଳ ଭାବେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି ଯାହାକି ଆଜି ୧୨୦ ବର୍ଷରେ ପହଂଚିଛି ଏବଂଦିନକୁ ଦିନ ତାର ସାମର୍ଥ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରି ଚାଲିଛି । ଏହା କୌଣସି ଜଣେ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ଉପରେ ନିର୍ଭରଶୀଳ ନୁହେଁ ବରଂ ଏହା ଏପରି ଏକ ସାମୂହିକ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି ଯାହା ସାଂସ୍କୃତିକ ଜାଗରଣ ଓ ଏକତା ସୃଷ୍ଟି ଦିଗରେ ଆଲୋକବର୍ତ୍ତକାରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ଏହା ଅନେକ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଓ ସମୟରେ ବହୁ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ସାମାଜିକ ଓ ଜନକଲ୍ୟାଣମୂଳକ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ସମ୍ପାଦନ କରିଛି ।

୬. ମିଶନର ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଅଭିଯାନ ଏହାର ବିଦ୍ୟାଶଳୟ ଏବଂ ହସ୍ପିଟାଲଗୁଡିକ ଦେଶର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଭାଗରେ ଦେଖିବାକୁ ମିଳିବ । ସେସବୁର ସବୁଠୁ ପ୍ରଶଂସନୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା, ରାମକୃଷ୍ଣ ମଠର ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଓ ସ୍ୱେଚ୍ଛାସେବୀମାନେ ସମାଜର ସବୁଠୁ ଅବହେଳିତ ଓ ନିଷ୍ପେସିତ ଲୋକଙ୍କ ଘରେ ପହଂଚି ପାରିଛନ୍ତି ।

୭. ଉତ୍ତର-ପୂର୍ବାଂଚଳ କ୍ଷେତ୍ର ଓ ସୀମାନ୍ତ ରାଜ୍ୟ ଅରୁଣାଚଳ ପ୍ରଦେଶରେ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନ ଏକ ପ୍ରମୁଖ ସମାଜସେବୀ ଅନୁଷ୍ଠାନରେ ପରିଣତ ହୋଇଛି । ମାଓବାଦୀ ଅଧିକାରୀଙ୍କ ଛତିଶଗଡ଼ରେ ନାରାୟଣପୁର ଅଂଚଳରେ ଆଦିବାସୀ ଲଲାକାରେ ଗରିବ ଓ ଅବହେଳିତ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ରାମକୃଷ୍ଣମିଶନ କି ପ୍ରକାର ସମର୍ପିତ ମନୋଭାବର ସହ କାର୍ଯ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ସେ କଥା ମୁଁ ନିଜ ଆଖିରେ ଦେଖିଛି । ଜନସେବାର ଏହା ହେଉଛି ଉଲ୍ଲେଖନୀୟ ଏବଂ ବାସ୍ତବ ଉଦାହରଣ – ବାସ୍ତବରେ ସେବା କହିଲେ ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଏ ।

୮. ନାରାୟଣପୁରକୁ ବେଳେବେଳେ ମୁଁ ପୁଣି ବୁଲିଯାବାକୁ ଚାହେଁ । ମୁଁ ଭାବୁଛି ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନ ସେଠାରେ ଯେଉଁ ପ୍ରକାର ସମର୍ପିତ ଭାବ ନେଇ ଜନସେବା କରୁଛନ୍ତି, ସେକଥା ଆମେ ଯୁବ ସିଦ୍ଧି ଯଶୋଂଚମାନେ ତାଲିମ ନେବା ଉଚିତ । ରାଷ୍ଟ୍ର ଗଠନକୁ କିପରି କାର୍ଯ୍ୟାତ୍ମକ କରାଯାଉଛି ସେମାନେ ତାହା ସ୍ପଷ୍ଟରେ ଦେଖିପାରିବେ ।

ବନ୍ଧୁଗଣ
୯. ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନର ଏହି ବାହିର୍ଯ୍ୟ ସଫଳତା, ସେମାନଙ୍କ ହୃଦୟର ଆହ୍ୱାନର ପ୍ରତିଫଳନ ଏବଂ ସେମାନଙ୍କ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଗୁରୁଙ୍କ ପ୍ରଜ୍ଞାର ରୂପ । ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନର ସାଧୁ ଓ ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ହୁଏତ ସାଂସାରିକ ସୁଖ ସ୍ୱାଚ୍ଛନ୍ଦ୍ୟକୁ ପରିତ୍ୟାଗ କରିଥାଇପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେମାନେ ପ୍ରଜ୍ଞା ଓ ଜ୍ଞାନପ୍ରାପ୍ତିକୁ ଛାଡିନାହାନ୍ତି ।

୧୦. ସେମାନେ ସର୍ବୋପାୟୀ ଗୁଣୀ ବ୍ୟକ୍ତି ଏବଂ ସଦାସର୍ବଦା ଜ୍ଞାନ ଅର୍ଜନରେ ଲିପ୍ତ । ତେଣୁ ରାମକୃଷ୍ଣ ମଠରେ ବହୁ ପଣ୍ଡିତ ଓ ପ୍ରଚଣ୍ଡ ପ୍ରତିଭାମାନଙ୍କୁ ପାଇବା କିଛି ନୁଆ କଥା ନୁହେଁ । ସେମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ କିଏ ତାଙ୍କର ଓ ଆଉ କିଏ ବିଜ୍ଞାନର ସଦ୍ୟତମ ଗବେଷଣାରେ ପିଏଚଡି ଡିଗ୍ରୀପ୍ରାପ୍ତ । ସେମାନେ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତାକୁ ଉଚ୍ଚତର ପ୍ରଜ୍ଞା ସହ ମିଶ୍ରଣ ଘଟାଇଛନ୍ତି ଏବଂ ଆମମାନଙ୍କ ସକାଶେ ଅନୁକରଣୀୟ ଉଦାହରଣ ସୃଷ୍ଟି କରିଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ଅନୁଷ୍ଠାନ ପରିଚାଳନାରେ ନିଷ୍ଠା ଓ ସାଧୁତା, ନିର୍ବିବାଦୀ ଓ ପ୍ରଶଂସନୀୟ ।

୧୧. ସେହିସବୁ ଗୁଣ ହିଁ ଭଗିନୀ ନିବେଦିତାଙ୍କୁ ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦଙ୍କ ଆଡ଼କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଥିଲା ଏବଂ ସେ ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କୁ ନିଜ ଗୁରୁଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ସେ ଆୟତ୍ତାଣ୍ଡରେ ଜନ୍ମଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଓ ଏପରି ଏକ ସମୟରେ ଭାରତ ଆସିଥିଲେ ଯେତେବେଳେ ଆମ ଉଭୟ ରାଷ୍ଟ୍ର ଉପନିବେଶବାଦ କବଳରେ ଥିଲା । ତେଣୁ ଉଭୟ ରାଷ୍ଟ୍ର କେବଳ ରାଜନୈତିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ନୁହେଁ, ସାଂସ୍କୃତିକ ସ୍ୱାଧୀନତା ପାଇଁ ପ୍ରୟାସ ଜାରି ରଖିଥିଲେ ।

୧୨. ସେହି ସମୟରେ ବହୁ ଭାରତୀୟ ଓ ଆଇରିସ ନେତୃବର୍ଗଙ୍କର ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଭାବ ବିନିମୟ ଘଟିଥିଲା । କିନ୍ତୁ ସ୍ୱାମୀଜୀ ଓ ଭଗିନୀ ନିବେଦିତାଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିବା ଘନିଷ୍ଠତା ଅନନ୍ୟ । ସେମାନେ ପରସ୍ପର ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ଅସଂଖ୍ୟ ପତ୍ର ବିନିମୟ କରିଥିଲେ ତାହା ସେମାନଙ୍କ କେତେକ ମୂଲ୍ୟବୋଧ ପ୍ରତି ଥିବା ନିଷ୍ଠାକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ । ଗୁରୁ ଏବଂ ଶିଷ୍ୟଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସମ୍ପର୍କ କେତେ ମହାନ ଓ ପବିତ୍ର ତାହାର ମଧ୍ୟ ଏହା ନିଜ୍ଜଳ ଉଦାହରଣ ।

୧୩. ସ୍ୱାମୀ ବିବେକାନନ୍ଦ ଭଗିନୀ ନିବେଦିତାଙ୍କୁ ସଂସ୍କୃତରେ ଲେଖିଥିବା ପତ୍ରର ଦୁଇଟି ଉଦାହରଣ ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସମୀଚୀନ ହେବ । ଏହା ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କ ଚିନ୍ତନ ଓ ଆଦର୍ଶକୁ ଏବଂ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରେ ।

୧୪. ପ୍ରଥମ ଚିଠିରେ ସ୍ୱାମୀଜୀ ଭଗିନୀ ନିବେଦିତାଙ୍କୁ କହିଥିଲେ ଯେ ତାଙ୍କ ଜୀବନର ମନ୍ତ୍ର ହେଲା : “ବକ୍ରାଦପି କଠୋରାଣି ମୁନୁନି କୁସୁମାଦପି ।” ଏହାର ସରଳ ଅର୍ଥ ହେଲା – ଶିଳା ପରି କଠିନ ଏବଂ କୁସୁମଠାରୁ ଆହୁରି କୋମଳ । ଏହା ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟାଦର୍ଶ ଏବଂ ଦୈନନ୍ଦିନ ଜୀବନ ଚର୍ଯ୍ୟା ମଧ୍ୟରେ ସବୁଜନ ରକ୍ଷାକୁ ପ୍ରତିପାଦିତ କରେ ।

୧୫. ଦ୍ୱିତୀୟ ପତ୍ରରେ ସ୍ୱାମୀଜୀ ଭଗିନୀ ନିବେଦିତାଙ୍କୁ ଲେଖିଥିଲେ – “ନହ କଲ୍ୟାଣ କୃତ୍ୱାଶ୍ଚିତ ଦୁର୍ଗତିଂ ତାତ ଗଚ୍ଛତି ।” ଅର୍ଥାତ – ଯେଉଁବ୍ୟକ୍ତି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଭଲ କାର୍ଯ୍ୟକରେ, ତାର କେବେ ଖରାପ ପରିସମାପ୍ତି ହୋଇନଥାଏ ।

୧୬. ବାସ୍ତବ ପକ୍ଷେ ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କର ଏହି ଦୁଇଟି ଯାକ ବାଣୀ ଓ ଉପଦେଶ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନର ଅଦ୍ୟାବଧି କାର୍ଯ୍ୟଧାରା ଓ ଆଦର୍ଶକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି ।

ବନ୍ଧୁଗଣ
୧୭. ଭଗିନୀ ନିବେଦିତାଙ୍କ ପ୍ରକୃତ ନାମ ଥିଲଣ ମାର୍ଗାରେଟ ନୋବଲ । ତାଙ୍କ ନାମର ଯଥାର୍ଥତା ବହନ କରି ସେ ଆଦର୍ଶର ସହ ଭାରତର ସେବା କରିଥିଲେ । ଭାରତରେ ନାରୀଶିକ୍ଷାର ପ୍ରସାର ଦିଗରେ ସେ ଥିଲେ ଅଗ୍ରଣୀ । ପୁଣି ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟସେବା ଯୋଗାଇବାରେ ତାଙ୍କର ଭୂମିକା ଅନୁକରଣୀୟ । ସେ ଜଣେ ପାଣ୍ଡିତ୍ୟ ମହିଳା ହୋଇ ଭାରତକୁ ପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରାଣରେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଏଠାରେ ରହି ଏହିଠାରେ ପ୍ରାଣତ୍ୟାଗ କରିଥିଲେ । ଭାରତର ହିତ ତାଙ୍କର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟଥିଲା ।

୧୮. ଶତାବ୍ଦୀ ଶତାବ୍ଦୀ ଧରି ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତି ଓ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକତା ବିଭିନ୍ନ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଲୋକମାନଙ୍କୁ ଆକର୍ଷିତ କରିଆସିଛି । ତନ୍ମଧ୍ୟରୁ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, ଯେଉଁଠାରେ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଗୁରୁ କୌଟିଲ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଶିକ୍ଷାଦାନ କରୁଥିଲେ, ସେଠାକୁ ବେବିଲୋନ ଠାରୁ ଗ୍ରୀସ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସବୁଠାରୁ ଛାତ୍ରମାନେ ଆସୁଥିଲେ । ତୀନର ବୌଦ୍ଧ ସନ୍ନ୍ୟାସୀ ଓ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସ୍ଥାନରୁ ବୌଦ୍ଧ ଧର୍ମାବଲମ୍ବୀମାନେ ନାଳନ୍ଦାକୁ ଆସୁଥିଲେ । ଆଜି ଯୋଗ ଓ ବିପାସନା ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱବାସୀଙ୍କୁ ଭାରତ ପ୍ରତି ଆକୃଷ୍ଟ କରିଛି । ଅନ୍ତରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଯୋଗଦିବସର ଆହ୍ୱାନରେ ସେମାନେ ଆକର୍ଷିତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହାକୁ ଏକ ବାସ୍ତବ ଉଦାହରଣ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇପାରେ ।

୧୯. ଭଗିନୀ ନିବେଦିତା ଏହି ପରମ୍ପରାର ଥିଲେ । ସେ ଭାରତକୁ ଓ ସ୍ୱାମୀଜୀଙ୍କ ନିକଟକୁ ଦିବ୍ୟଜ୍ଞାନ ଲାଭ ପାଇଁ ଆସିଥିଲେ । ପୁଣି ସେ ଥିଲେ ଭିନ୍ନ । ସେ ଏଠାକୁ ଆସି କିଛି ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରି ଫେରିଯାଇଥିଲେ । ସେ ଡେଇଁ କିଛି ଶିକ୍ଷାଲାଭ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଏହିଠାରେ ଅବସ୍ଥାନ କରିଥିଲେ । ଭାରତକୁ ସେ ଜୀବନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଭାବେ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ଆୟାଲ୍‌ଣ୍ଡରେ ଜନ୍ମଲାଭ କଲେ ସୁଦ୍ଧା ସେ ଭାରତର ରାଷ୍ଟ୍ରନିର୍ମାତା ଭାବେ ନିଜକୁ ସମର୍ପିତ କରିଥିଲେ ।

୨୦. ତାଙ୍କର ୧୫୦ତମ ଜନ୍ମଦିନ ଅବସରରେ ମୁଁ ତାଙ୍କ ପ୍ରତି ମୋର ହୃଦୟର ଶ୍ରଦ୍ଧାଞ୍ଜଳି ଜ୍ଞାପନ କରୁଛି ଏବଂ ରାମକୃଷ୍ଣ ମିଶନ ତାର ଜନସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆଗକୁ ଜାରି ରଖୁ ବୋଲି ଆଶା କରୁଛି ।

ଜୟ ହିନ୍ଦ୍!

